

BIOGRAFIJA PROF. DR. SC. KREŠIMIRA ČUPAKA

Krešo Čupak, još uvijek u uniformi, počeo 1949.g. kao vojni liječnik svoj staž u Vojnoj bolnici Zagreb. 1950.g. dobiva specijalizaciju na Očnom odjelu Vojne bolnice, gdje uz dobre stručnjake i još bolje ljude - primariusa dr. Antu Gluščevića i starijeg kolegu dr. Antu Fulgosija svladava prve operacije na oku i oftalmološku ambulantnu praksu. Dr. Gluščević, plemenit dobar čovjek, bio je vrstan praktičar, ali je puno više smisla i ljubavi imao za tehniku nego za medicinu, pa je u svojoj torbici - umjesto oftalmoskopa ili slušalice- nosio sve vrste alata kojim je, prije nego tehnička služba Bolnice, dospio popraviti kvarove na svojim, okulističkim, ali i na ostalim instrumentima Bolnice. Danas umirovljeni profesor Ante Fulgosi je nedavno dobio "priznanje pravednika", jer je kao student, radeći u gopićkoj Bolnici spašavao ljude od ustaških logora.

1953. g., dr Čupak je uspješno položio specijalistički ispit i kao specijalista-oftalmolog dobio mjesto u Vojnoj bolnici Osijek. Međutim, bolnica formirana zbog ratne opasnosti vezane za Informbiro, u 1954. g., u vrijeme popuštanja napetosti između Titove Jugoslavije i SSSR-a, postaje nepotrebna, jer su vojne snage bile obostrano povučene s mađarsko - jugoslavenske granice, pa je onda Bolnica ukinuta. Tako se dr. Čupak vraća u Zagreb, opet u Vojnu bolnicu, u kojoj radi do 1958.g., kada, radi specifičnog procesa na plućima, odlazi na liječenje.

Nakon sanacije procesa, dr. Čupak se jedva uspijeva demobilizirati 1959.g., da bi se nakon kratkog "predaha" zaposlio u Bolnici "Dr. Josip Kajfeš" (danas "Sveti Duh") kao šef Očnog odjela. Odjel su u vrijeme njegova dolaska činila dva liječnika (umirovljeni, vrlo poznati i cijenjeni prim. dr. Viktor Panac i dr. Branko Zuber), tri sestre i nekoliko priučениh bolničarki. Odjelne prostorije ličile su na ubožnicu: u dvije bolesničke sobe bilo je smješteno po 25 bolesnika, u jednoj su bili muškarci, bez razlike na patologiju, u drugoj žene, bez ikakva komfora. Operativni prostor Odjela bio je vrlo skućen, slabo opremljen, dok je jedina ambulanta vrvila od bolesnika. Sobica promjera 2,5:2,5 m. bila je za liječnike, a ostalo je osoblje bilo bez privatnoga prostora, svlačeći se u ambulanti.

U to je vrijeme gradonačelnik Zagreba bio znameniti, napredni; popularni Većeslav Holjevac. Holjevac je poznat po svojoj ideji, da se Zagreb, umjesto "kao kobasa" od istoka prema zapadu, treba širiti preko Save, na jug. Sljeme bi trebalo ostati "plućima grada", jer je Holjevac zabranio izgradnja na obroncima Medvednice. Gradonačelnikova je ideja bila da se najvažnije gradske i republičke ustanove prebace preko Save, primjerice Velesajam, INA, Palača Pravde. Među Holjevacveve ideje bila je uključena izgradnja nove bolnice u području desne obale Save, pa je stoga po njemu osnovana Komisija za izgradnju nove bolnice u koju su, uz projektante, inženjere, arhitekta i ostalu lobistiku, bili uključeni i vodeći liječnici iz svih zagrebačkih bolnica. Dr. Čupak, iako vrlo mlad, bio je član Komisije te dao prijedlog, zajedno s predstavnikom Bolnice "Dr. Mladen Stojanović" (sad Bolnica „Sestara Milosrdnica"), da se Bolnica "Kajfeš" ukine, a odjeli presele u bolnicu koja će se graditi. Iako su zemljište i plan nove bolnice bili osigurani, iako su građani svojim samodoprinosom uložili i velika novčana sredstva za gradnju, uz otpor uglavnom profesora Medicinskoga fakulteta, do gradnje nove bolnice *nije* došlo. Obrazloženje i razlog otpora profesora bilo je da " grad preko Save još ne postoji", a da se skupljeni novac treba uložiti u popravke i opremu starih, postojećih bolnica. Tako je i urađeno: novac je rascjepkan i podijeljen, sve su se bolnice djelomično obnovile, popravile odjele, uvele grijanja; u toj obnovi, i Bolnica "Dr Josip Kajfeš" dobila je dobar " dio kolača" - interni, kirurški i ušni, potpuno novi očni odjel kao i nova kuhinja i velika, reprezentativna predavaonica bili su samo

mali nadomjestak za ono, što bi se dobilo gradnjom nove bolnice. Ipak, novi Očni odjel na Svetom Duhu bio je sad ljepši, modernije koncipiran, i prostorno, i stručno: veće kvadrature, s malim sobama (2-4 kreveta), s muškim i ženskim pod odjelima, s daleko boljim higijenskim uvjetima, s tri ambulante i modernom operacijskom dvoranom, s odvojenim prostorima za liječnike i za personal. Dr Čupak uspijeva primiti sredinom pedesetih godina jednog specijalistu (dr. Ivan Jug) i pet mladih liječnika na specijalizaciju iz oftalmologije, od kojih je troje kasnije i doktoriralo (dr. Ljerka Petrinović-Henč, dr. Branko Mesarić i dr. Bosiljka Cvetnić). Tako krajem pedesetih godina, Očni odjel ima već osam specijalista!

U 1960/61. g., dr. Krešo Čupak zamjenjuje ravnatelja Bolnice prim. dr. Šimu Novosela koji je na "sabaticumu" u SAD-u, pa za vrijeme svog upravljanja Bolnicom upotpunjuje i obnavlja kadar dovodeći na specijalizaciju uglavnom iz kirurških grana 20 mladih liječnika. S pomlađenim kadrom i u nešto boljim radnim uvjetima, podignuta je razina ne samo oftalmološke, nego i ORL, i kirurške, i internističke, i ginekološke skrbi; uvedeni su novi operacijski zahvati, nove dijagnostičke metode, pojačan je stručno - znanstveni rad, što je uvelike bila zasluga mladoga, marljivoga oftalmologa dr. Čupaka - zamjenika ravnatelja Novosela.

U 1962. g. dr. Čupak dobiva stipendiju Agency for International Development (AID), pa godinu dana provodi u najvećim oftalmološkim centrima Amerike. Tamo upoznaje suvremene metode kako dijagnostičke tako i konzervativno - terapijske i operativne. Posebno se posvećuje proučavanju dječje oftalmologije i strabologije. Upoznaje i velikane oftalmologije svijeta (prof. Breinin, Jew'ork University prof. Maumonnee, Johns Hopkins, Baltimore, prof. Jampolsky i prof. Hogan, San Francisco University) i postaje ne samo njihov učenik, nego i prijatelj, pa kasnije, na njihov prijedlog i član American Academy of Ophtalmology.

Vrativši se 1964. g. u domovinu, pun novih spoznaja dr. Čupak prenosi svojim suradnicima na "Kajfešu", a u okviru naših mogućnosti nove oftalmološke metode.

U 1964. godine, otvara se natječaj za predstojnika Očnog odjela Bolnice "Dr. Mladen Stojanović" (popularno zvane "Vinogradska bolnica", sad zvanično prihvaćene kao Bolnica "Sestara milosrdnica"). Do tada su veliki Očni odjel Virovitičke gradske bolnice sa 180 bolesničkih kreveta vodili poznati oftalmolozi - primariusi drs. Huhn, Čosić, Panac i Meixner. Na sugestiju dr. Ive Padovana, a uz podršku prof. dr. Ante Šercera i ravnatelja Bolnice dr. Bogdana Srdara koji su smatrali njegov program za budući rad Odjela najbolje koncipiranim, Krešo Čupak je podnio molbu za prijam, pa je u jakoj konkurenciji od četiri kandidata velikom većinom glasova u gremijumu izabran za predstojnika.

Očni odjel je bio velik, nefunkcionalan, sa sobama po dvadesetak kreveta koje su se razlikovale samo po tome, jesu li u njima muškarci ili žene. Jedini specijalizirani odsjek bio je onaj za trahom, osnovan radi epidemije trahoma u nekim dijelovima Hrvatske. Očni odjel je bio smješten u posebnoj trokatnici Bolnice koja je paviljonskog sistema. Jedinstvo Odjela remetila je Babička škola, smještena na 2. katu, koju je pohađalo 60 učenika. Želja dr. Čupaka, kome smještaj Škole usred Odjela nije nikako odgovarao radi mnogih razloga, bila je da odvoji Odjel od Škole. Uprava je prihvatila ideju o razdvajanju, ali pod uvjetom da dr. Čupak pronađe sam materijalna sredstva. U to su vrijeme naša industrija, još više građevinarstvo bili vrlo snažni, kako s mnogo poslova u zemlji, tako i u inozemstvu. Direktor "Hidroelektrane", najvećeg hrvatskog građevinskog poduzeća s preko 20.000 radnika bio je ing. Žarko Čikara, Krešin prijatelj iz djetinjstva i sin najboljeg prijatelja Čupakova oca, čestitog, čvrstog borca za pravdu malog čovjeka, učitelja Gliše Čikare. Obaviješten o potrebi gradnje, Žarko je bez nagovaranja odlučio da veliku poslovnu godišnju zaradu, radije nego da pošalje u beogradsku blagajnu, ostavi u Zagrebu. Ponudio je Upravi da će im izgraditi na zemljištu Virovitičke gradske bolnice lijepu, novu Babičku školu, a potom, potpuno obnoviti, zapravo, izgraditi novi, suvremeno

koncipirani Očni odjel u starom kosturu samo anjskih zidina postojeće trokatnice. Obećanu izgradnju ing. Čikara završava 1967.g. s radnicima i tehnologijom svoga poduzeća i time u cijelosti ispunjava svoju preuzetu dobrovoljnu obavezu.

Iako s 30% prostora više, na novom Očnom odjelu se broj kreveta smanjuje na polovicu (180:90), bolesničke sobe su sa samo 2-4 kreveta, a operativni blok je izgrađen po suvremenim svjetskim standardima. Odjel, smješten na 1., II. i III. katu postaje dio za ležeće bolesnike i kirurške zahvate, dijeleći se na odsjeke prema vrsti očnih bolesti. Trahomi se odsjek ukida, jer je došlo do eradikacije trahoma. U prizemlje se smještaju opće očne ambulante i specijalizirani kabineti, primjerice ortoptičko - pleoptički, antiglaukomijski, elektrodijagnostički, kabinet za kontaktne leće itd.

U vrijeme dolaska dr. Čupaka, na Odjelu je radilo 10 specijalista uglavnom rutinski oftalmologiju. Kako je njegova želja bila da digne stručnu i znanstvenu razinu rada svojih suradnika, najprije je Čupak kao predstojnik 1967.g. obranio svoju doktorsku tezu „Utjecaj anizometrije na strabizam i ambliopiju" na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, a komisiji je predsjedavala prof. dr. Feodora Ferić-Seiwerth. U to je vrijeme samo još dr. Sonja Jurković od 10 suradnika imala obranjen doktorat. Predstojnik Čupak je zahtijevao da se i drugi suradnici više aktiviraju i počnu češće objavljivati stručno znanstvene radove, te da, pogotovo mlađi, pristupe pripremama magisterija i doktorata. Tako su nakon nekog vremena, za Čupakovim primjerom i njegovim stalnim poticanjem doktorirali i stariji liječnici: Kazimir Trogrlić, Nikola Laktić, Miladin Štriga, Dragutin Trajer, Smiljka Padovan i Vjekoslav Kušić. Odjel se i neprestano pomlađivao dovođenjem novih liječnika na specijalizaciju. Jedan za drugim došli su Jakov Šikić, danas predstojnik Očne klinike Med. fakulteta, Tihomir Čurković, danas profesor Medic. fakulteta, dr.sci. Rajko Pokupec, sad asistent Med. fakulteta, prim. dr. Ante Penz, Meri Klinger, umirovljeni profesor Med. fakulteta, prim. dr. sci. Ivo Raguž, dr.sci. Miro Vašarević, Želimir Bajić i Miro Štambuk, uspješni privatni liječnici-oftalmolozi, pok. Vjekoslav Kušić, docent Stom. fakulteta, mr.sci. Jadranka Koršić i mnogi drugi.

Do dolaska dr. Čupaka, Bolnica je imala samo tri odjela kao nastavne baze Medicinskoga fakulteta u svom sastavu, i to Otorinolaringologiju s akademikom Antom Šercerom, RTG. odjel s profesorom Kadrnikom i Interni odjel s prof. Sučićem na čelu. Kako je Medicinski fakultet bio prezasićen brojem nastavnika, ali i studenata, među kojima su bili ne samo medicinari, nego i stomatolozi, ukazala se potreba za osnivanjem novih kliničkih baza, samo za studente stomatologije. Velikim zauzimanjem i društveno - znanstvenim autoritetima dekana Stomatološkog fakulteta prof. Ive Miše, ravnatelja Vinogradske bolnice dr. Bogdana Srdara i predstojnika Očnog odjela dr. sci. Kreše Čupaka, Viro gradska bolnica postaje 1969.g.nastavna baza- Klinička bolnica Stomatološkog fakulteta s osam novih katedri, uključujući i Očni odjel, koji time postaje Očna klinika. Iste godine dr.sci Čupak postaje docent 1970. izvanredni, a 1971.godine redovni profesor Stomatološkog fakulteta. Od 1970 - 1974 , prof. Čupak je i prodekan Fakulteta, a dekan je prof. Miše. Kao prodekan, Čupak je bio posebno zainteresiran za nastavni proces ne samo svoje, nego i drugih katedri u Vinogradskoj bolnici. U 1974. g., prof. Čupak postaje dekan Stomatološkog fakulteta, a u Vinogradskoj bolnici predsjednik Savjeta Bolnice. Na dužnosti Dekana ostaje do kraja 1978, godine. Želja mnogih profesora Stomatološkog fakulteta, posebno dekana Čupaka, bila je da se čitav Stomatološki fakultet s čisto stomatološkim odjelima, odnosno klinikama (protetika, konzervativa, maksilofacijalna kirurgija, bolesti usne šupljine, dječja stomatologija itd.), preseli, odnosno ujedini na teritoriju Vinogradske bolnice. U njoj već postoje mnogobrojni centri prilagođeni medicinskom obrazovanju studenata stomatologije (interna, opća krurgija, otorina, očna, dermatologija, pedijatrija, neurologija, RTG-klinika, laboratoriji itd.). Po uzoru na najsuvremenije zdanje Stomatološkog fakulteta u Meinzu, sagradila bi se posebna zgrada za stomatološke specijalnosti, za što su postojali svi logistički uvjeti,

uključujući i financijsku konstrukciju .. Međutim, usprotivio se prof. Miše, tada zamjenik gradonačelnika, zadužen za zdravstvo Zagreba i, na veliko čuđenje svih, bezrazložno je odbio gradnju, pa je Fakultet ostao (još je i danas!) u neadekvatnim prostorima, nekad privatnim stanovima u Gundulićevoj ulici.

Uz sve obaveze, prof. Čupak nastavio je rad na unapređenju Očne klinike Bolnice "Dr. Mladen Stojanović", posvećujući se uvođenju novih operacijskih metoda pod mikroskopom koji daleko više nego dotad korištene lupe povećava operacijsko polje i time se bolje vidi svaki detalj tijekom operativnog postupka čime se postiže bolji učinak. Prof. Čupak posebno se angažira u području strabizma i slabovidnosti, proučavanju mikrostrabizma i kirurškom liječenju makrostrabizma. Svoje iskustvo iz strabologije, objavio je u mnogim radovima i dvjema monografijama.

U suradnji i na sugestiju akademika Ikića, prof. dr. Čupak prvi je u svijetu upotrijebio humani leukocitni interferon u liječenju tumora; izabrao je tumor vjeđe, ali i teške, virusne bolesti rožnice i spojnice oka, što je bilo vrlo uspješno i tako dobilo pozitivne ocjene vrhunskih stručnjaka na Svjetskom oftalmološkom kongresu 1974.g. u Parizu. Interferon je bio proizveden u Imunološkom institutu u Zagrebu kojim je rukovodio akademik Drago Ikić. Aplikacija Interferona donijela je internacionalnu afirmaciju našoj oftalmologiji, a radovi o tome objavljeni su u stranoj i domaćoj literaturi te često su citirani.

Dr. Čupak je prvi znanstvenik koji je uveo upotrebu lasera u hrvatsku, odnosno jugoslavensku medicinu 1975.g. .. Te godine Očna klinika Stomatološkog fakulteta nabavlja Keelerov rubinski laser, kojim se stječu prva iskustva laserske tehnologije u medicini, i to u oftalmologiji, liječenjem bolesti mrežnice oka, najčešće dijabetičke retinopatije. Iste godine, Čupak sa suradnicima na IX. kongresu oftalmologije Jugoslavije iznosi prva iskustva o primjeni rubinskog lasera u nas. Godinu dana kasnije, 1976.g., nabavlja se novi, bolji i precizniji argonski laser "Coherent Radiation" američke proizvodnje. 1977.g. Čupak sa svojim suradnicima iznosi na Oftalmološkim danima rezultate liječenja aplikacijom argon lasera, što je izazvalo veliki interes oftalmologa. Želeći da podigne razinu stručno-znanstvene edukacije mlađih, prof. Čupak 1967.g. počinje sa organiziranjem "Oftalmoloških dana Vinogradske bolnice" koji postaju godišnji tradicionalni sastanci ne samo za hrvatske, nego i za (tad) jugoslavenske oftalmologe. S predstojnikom Očne klinike u Ljubljani profesorom Stanetom Stergarom, prof. Čupak potiče i redovite godišnje sastanke oftalmologa Hrvatske i Slovenije, a u 1968.g. daje inicijativu za osnivanje Oftalmološkog društva Alpe - Adria, zajedno s akademikom Zvonimirom Pavišićem, prof. Davorom Gligom, predstojnikom Očne klinike na Rijeci, prof. Stanetom Stergarom, predstojnikom Očne klinike u Ljubljani, prof. Giuseppeom Brancatom, predstojnikom Očne klinike u Trstu i prof. Hanzemayerom, predstojnikom Očne klinike u Grazu. Sastanci "Alpe-Adria" održavaju se u Opatiji, Dubrovniku, Portorožu, Bledu, Trstu i Grazu. Svi sastanci pomogli su bitno međunarodnoj reputaciji hrvatske oftalmologije i doprinjeli ulasku hrvatskih medicinara u Europu, ali i šire. Dolaskom u Bolnicu "Dr. Mladen Stojanović" kao novoizabrani predstojnik Očnog odjela, prof. Čupak je susreo na Odjelu liječnike bez ijedne znanstvene titule, a pri odlasku s Odjela, nakon 14 godina rada u Vinogradskoj bolnici, ostavio je četiri profesora, dva docenta i sedam doktora znanosti!

Na traženje Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a uz veliku podršku dotadašnjeg predstojnika Očne klinike akademika Zvonimira Pavišića, te Uprave KBC-a, prof. Čupak prelazi 1978. g. na Medicinski fakultet KBC-a Rebro preuzimajući dužnost predstojnika Očne klinike i Katedre za okulistiku KBC -a Medicinskog fakulteta. S njime dolazi i pet njegovih mladih, ambicioznih, kreativnih suradnika (specijaliste-oftalmolozi dr. Šikić, dr. Raguž, dr. Čurković, dr. Meri Klinger i dr. Pokupec). Na Očnoj klinici, prof. Čupak sreo je i svoje studijske kolege, prof. Željka Šrengera, koga je imenovao

svojim zamjenikom i koji mu je pomogao da se lakše snađe u novoj sredini, susreo je drage kolege - Ivu Ledića, Štefa Horvata, Mirka Peića, Mariju Čelić, Jiržinu Vrančić i mnoge druge. Uskoro je u svojoj novoj ustanovi prof. Čupak izabran za predsjednika Savjeta KBC-a i predsjednika Znanstvenog vijeća Znanstvenog instituta KBC -a. Na prijedlog Znanstveno - nastavnog vijeća Medicinskog fakulteta, prof. Čupak je 1978. godine izabran i za prorektora Sveučilišta u Zagrebu, na kojem je položaju ostao do 1982. godine, a nakon toga postaje član Predsjedništva Sveučilišta (do 1986. godine).

Za vrijeme predstojništva profesora Čupaka, i Očna klinika KBC-a Rebro potpuno je obnovljena i - što je još važnije, radom osuvremenjena. Broj kreveta je smanjen na 120, odjeli su razdijeljeni prema bolestima (Odjel za prednji očni segment, Odjel za stražnji očni segment, Odjel za dječje očne bolesti i strabologiju, Odjel za orbitu i plastičnu kirurgiju, Odjel za glaukom i Odjel za uvealne bolesti). Osim toga, u novosagrađenoj Poliklinici ("Zelenoj zgradi") osnivaju se specijalizirani kabineti (ortoptičko - pleoptički, kabineti za kontaktne leće, za glaukom, za mrežnicu) i dvije opće oftalmološke ambulante. Kako bi se rad što više obogatio i osuvremenio, nabavljaju se i novi kirurški instrumenti i operacijski mikroskopi, te novi prvi neodimski Yag-laser uz postojeći Argon - laser, tako da se sad ne samo bolesti mrežnice, nego i glaukom mogu laserski rješavati.

Na Rebru se 1980.g. prvi put u nas izvršila operacija sive mrežnice uz pomoć ultrazvuka, što je znatno poboljšalo operativne rezultate njena uklanjanja. Operaciju su izvršili prof. Čupak i (tada bez drugog akademskog naziva) mladi dr. Čurković, uz stručnu pomoć gosta prof. Louis-a Girard -a, šefa Očne klinike u Houstonu, SAD. U isto vrijeme uvela se i metoda implantacije vještačke leće u oko. O operaciji katarakte, prof. Čupak je sam i sa suradnicima objavio tri knjige.

Na Očnu kliniku Rebro primljeni su na edukaciju mnogi mladi liječnici koji su kasnije postali poznati oftalmolozi diljem zemlje, primjerice Damir Katušić, sada profesor Oftalmologije na Medicinskom fakultetu, Branko Cerovski, sada docent Medicinskog fakulteta, docent Nikica Gabrić, Milenko Kosanović, Rajko Kordić, Jasminka Salopek, Višnja Marić, Smiljka Suić i mnogi drugi. Dokaz uspješnog pedagoškog rada s mladima jest i mentorstvo prof. Čupaka u 37 doktorata i 26 magisterija iz oblasti oftalmologije, te učešće u promoviranju 32 stručna i znanstvena unapređenja njegovih učenika i suradnika u zvanja asistenta (13), docenta (7) i profesora (12). 1987. godine nakon 40 godina rada i 65 godina života, prof. dr. Čupak odlazi zvanično u mirovinu.

Za vrijeme svoga aktivnoga rada u oftalmologiji, profesor je Čupak objavio preko 270 stručnih i znanstvenih radova u nas i u inozemstvu, objavio preko dvadeset udžbenika i monografija, sam ili sa suradnicima. Aktivno je sudjelovao na svim nacionalnim, europskim i svjetskim oftalmološkim kongresima (Amsterdam, Paris, Rim, San Francisco, Singapur, Kioto, Sidney), bio je pozvani predavač na mnogim klinikama svijeta (Rim, Ankara, Kairo, Džakarta, Medan, Sidney), radio je kao konsultant Svjetske Zdravstvene Organizacije (SZ O) boraveći u Aziji i Africi (Kina, Bangladeš, Egipt, Kairo).

Odlaskom u mirovinu, prof. Čupak ne prestaje sa svojim interesom za oftalmologiju. Sa bivšim suradnicima, objavljuje udžbenik "Oftalmologija" za specijalizante i specijaliste iz oftalmologije 1994.g., a sa svojom suprugom emeritus - profesoricom Ljiljanom Zergollern-Čupak izdaje jedinstvenu monografiju "Pedijatrijska oftalmologija" 1997.g. . Da bi zadržao vezu sa suvremenom medicinom, zajedno sa svojim najboljim učenikom" dr. Nikicom Gabrićem" (to je profesorova izjava!) i suprugom prof. Ljiljanom Zergollern, dr. Čupak osniva modernu privatnu polikliniku "Svjetlost".

U želji za stalnim inovacijama, prof. Čupak, kroz svoj pionirski interes za rad s laserima u medicini, nabavlja novi Excimer-laser, kojim se vrlo lako mijenjaju dioptrije kratkovidnih i dalekovidnih. Osim "Svjetlosti", koja je svojim opsegom rada i raznovrsnošću usluga te rezultatima, u mnogome izjednačena s bolničkim ustanovama, dosad, nažalost ni jedna oftalmološka ustanova u zemlji ne posjeduje sva tri tipa lasera koje ima "Svjetlost" .